

TALVI-REEMA

2025

Sisältö

Pääkirjoitus	s. 3
Puheenjohtajan tervehdys	s. 4
Verban hallitus 2025 esittäytyy	s. 6
Lukijoiden kynästä	s. 15
Speedrunning - mitä se on?	s. 17
Suomalaiset loitsut ennen ja nyt	s. 20
Kuolemattomat kuplat	s. 22
Tarot-tulkintaa verbalaisille	s. 24
Die Welt der deutschen Mythen und Sagen	s. 26
Lottiksen vaihtomayhem, osa 1	s. 28
Unspecified Rodent Incident	s. 30
Historian havinaa	s. 34
The Adventures of Noodle & Honey	s. 36
Verbascope	s. 38

Tavaratalo ja kuorma-auto törmäsivät tasoristeyksessä Orivedellä.

verba.fi

Telegram: t.me/verba_tiedotus
Instagram: [@verba_ry](https://www.instagram.com/verba_ry)

Sähköpostilista: verbapapa@lists.oulu.fi
TikTok: [@verba_ry](https://www.tiktok.com/@verba_ry)

Reema-tiimi: Marika Arkkukangas, Lotta "Lottis" Teeri, Jonah "JoJo" Campbell
Reema-avustaja: Pauli Keränen

Kirjoittajat: Milla Louhivirta, Marika Arkkukangas, Lotta Teeri, Jonah Campbell, Vilma Honkala, Vilma Isokoski, Alma Jyrkiäinen, Joonas Uusitalo, Pauli Keränen

Taitto: Pauli Keränen

Kansikuva: Janne Nabb

Pääkirjoitus

Huomenta / Päivää / Iltaa / Yötä (tai mitä tahansa muuta ajankohtaa) armaat verbalaiset ja muut mahdolliset lukijat!

Vuoden vaihtumisella on tapanaan tuoda mukanaan muutoksia ja niin on käynyt tälläkin kertaa. Nimittäin hallituksen järjestäytymisen myötä Reema-tiimikin on kokenut muutoksia ja meillä onkin täällä uusi uljas kokoonpano!! Koska me pidetään mysteereistä, me halutaan pitää teidät vielä hetki jännityksessä siitä, ketä täällä Reeman kulisseissa pyörii tänä vuonna.

Mysteereistä puheen ollen voidaan siirtyä Talvi-Reeman teemaan (suosikkiriimi <3 for real). Me haluttiin aloittaa vuosi mystisissä tunnelmissa, sillä mekään ei aivan tiedetä, mitä tämä vuosi tuo mukanaan (Reeman osalta tai muutenkaan). Sen vuoksi Reemaan onkin koottu kaikkea mystistä tarot-luennoista loitsuihin ja saksalaisista taruista muihin mystisiin tarinoihin (???)

Palataksemme takaisin suuren mysteerin äärelle: ketä me siis ollaan? Täältä tiimistähän löytyy Marika, Lottis ja Jonah, ja meillä on myös virallinen taittaja tänä vuonna eli Pauli. Mikäli me vaikutetaan niin

mielenkiintoisilta, että haluaisitte meistä jotain tietää, niin meidänkin esittelyt löytyy hallitusesittelyiden seasta. Voitte esimerkiksi saada selville, kuinka me ollaan ennustettu meidän tämä vuosi!

Saa nähdä millaista kontetta meidän sormista sauhuaa tämän vuoden Reemoihin, mutta toivottavasti ootte valmiita osallistumaan meidän kanssa tälle mystiselle matkalle.

Armain terveisin, yours truly,
REEMA-TIIMI: MARIKA, LOTTIS JA JONAH

*HOX! Kuvassa ollaan me aloittamassa vuotta ja toimittamista. (Saa nähdä mi-
hin tilanne eskaloituu vuoden aikana.)*

Puheenjohtajan tervehdys

Heipähei, armaat Reeman lukijat!

Kuten tarkkasilmäisimmät saattoivat huomata, olen muuttanut pääkirjoituksesta tänne PJ-palstan puolelle. Tämähän tarkoittaa sitä, että vaikka Reema-vastaavan kauteni onkin jo taputeltu, tulen kirjoittelemaan tänne kaikenlaisia ajatuksiani ja päähänpistojani ainakin seuraavan vuoden ajan.

Minähän olen tosiaan Milla-Noora eli Milla eli Lohi, ja toimin Verban puheenjohtajana vuonna 2025. Olen kolmannen vuoden anglisti ja hallitustoiminnassa mukana nyt myös kolmatta vuotta. Olen alun perin kotoisin Espoosta (tai kuten te oulu-laiset sanoisitte, Helsingistä) ja puolivahingossa päätynyt Ouluun. Mun haalareissa on 183 haalarimerkkiä, 17 ylimääräistä tilpehööriä (joista kaksi on roikkuleita), ja tämä kokonaisuus painaa lähes 4 kilo. Tykkään erityisesti raskaasta musiikista ja rakastan kissoja, mutta jonkin universumin sairaan vitsin tuloksena olen niille allerginen. Siinäpä kaikki tärkeimmät.

Tätä palstaa kirjoitellessa tammikuu lähestyy jo loppuaan. Viimeistä kuukautta taaksepäin katsellessa on pakko pysähtyä ihmettelemään, miten paljon merkittäviä tapahtumia yhteen kuukauteen voikaan mahtua. PJ-hommien aloittamisen lisäksi sain viimeinkin tehtyä kandin ja menin

kihloihinkin (!!!). Mukaan on mahtunut myös paljon sähläystä, uuden opettelua, jännitystä ja lukuisat "Fuck it we ball" -hokemat. Näin loppukuusta alkaa viimeinkin tuntua siltä, että hallituskauden alun byrokraatiasta on päästy yli, ja että viimeinkin ehtii keskittymään myös muihin asioihin. Tästä erinomaisena aasinsiltana haluaisinkin muistutella sinulle, rakas lukija, kuinka välillä pitää osata antaa itselleen aikaa vain olla. Opintojen, töiden, harrastusten ja ties minkä muunkin lomassa sitä jää helposti suoritustilaan ja alkaa laiminlyömään omaa hyvinvointiaan. Ota siis aikaa itsellesi ja ole: hengitä, anna mielen vaellella ja tunne. Elämä ei ole pelkkää suorittamista.

Hengähdystaukoterveisin
MILLA LOUHIVIRTA,
Puheenjohtaja
Verba ry

svenska **nu**

**är till för dig som är
blivande svensklärare
eller
vill bara öva dig svenska!**

**Beställ kulturprogram till
skolan och bekanta dig
med våra läromaterial!**

plugga **nu**.fi

svenska **nu**.fi

Verban hallitus 2025

Vuosi on vaihtunut, samoin Verban hallituksen naamat.
Jotta uudet hallituslaiset eivät jäisi vain epämääräisiksi hahmoiksi
salaisuuden verhon taakse, julkaisee Reema lyhyet esittelyt jokaisesta.
(Saattaa sisältää myös toimareita.)

*Mitkä ovat pestisi hallituksessa?
Mitä opiskelet ja monennettako vuotta?
Mikä mytologinen hahmo olisit?
Mistä ennustat vuoden 2025 kulun?*

Milla Louhivirta *Puheenjohtaja*

Heipsuli hei! Oon Milla Louhivirta ja toimin Verban puheenjohtajana ja gdpr-vastaavana. Oon kolmannen vuoden anglisti ja BuzzFeedin kyselyn mukaan mun mytologinen hahmo on keiju... toisaalta muiden kyselyiden mukaan olisin joko lohikäärme tai merenneito. Ilmeisesti siis identiteettikriisi kolkuttaa ovella. En ennustanut tulevaa vuotta mistään koska tulevaisuus pelottaa :.)

Vilma Isokoski

Varapuheenjohtaja, sopo & somevastaava

Moronnääs! Mun nimi on Vilma Isokoski ja toimin tämän vuoden hallituksessa VPJ:n, sopen sekä somevastaavan roolissa, opiskellen samalla toista vuotta saksan kieltä ja kulttuuria. Jos olisin mytologinen hahmo, Siegfriedin saduista tunnettu Brünnhilde sopisi minulle kuin nakutettu. Vuoden 2025 kulun ennustin siitä, mikä olo oli uudenvuodenpäivänä. Raju vuosi siis tulossa.

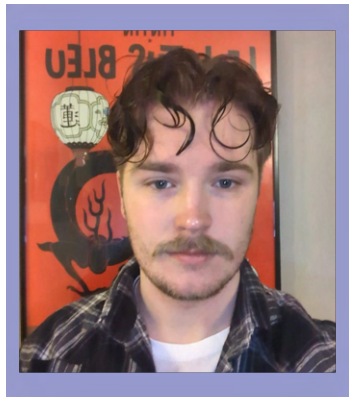
Liisa Pasma *Sihteeri & somevastaava*

Moi! Oon Liisa Pasma, kolmannen vuoden ruotsin opiskelija. Tänä vuonna toimin hallituksessa sihteerinä ja somevastaavana. Somea hoidan instan puolella. Sain vuoden 2025 ennustuksen Poks-podcastista ja osan ennustin itse sillä, että jaksoin syödä vaan kolme viinirypälettä vuodenvaihteessa.

Jonah Campbell

Talous-, haalarimerkki- ja jäsenrekisterivastaava & Reema-vastaava

Hei toimin Verban talousvastaavana, haalarimerkkivastaavana, jäsenrekisterivastaavana ja Reema-vastaavana. Opiskelen englantia toista vuotta. Mytologiseksi eläimeks vaikka minotaurus. Ennustin vuoden 25 kulun nakkaamalla bisetölkkejä takkaan ja katoin muodosta. Tulevaisuus näyttää epämääräiseltä klöntiltä.

Marika Arkkukangas

Tiedottaja & Reeman päätoimittaja

Moikka! Mä oon Marika ja oon kolmannen vuoden englannin opiskelija. Tänä vuonna mä hoidan hallituksessa tiedottajan pestiä ja sen lisäksi tuotan myös meidän ihanaa ainejärjestölehteä eli Reemaa. Mytologisista olennoista olisin ehdottomasti virvatuli (eli aarnivalkea) ja ennustin vuoden 2025 kulun kirjottamalla tälle vuodelle kaikkia tavoitteita mun vuosibingoon (jos sitä voi edes ennustamiseksi kutsua).

Lotta Teeri *Reema-vastaava*

Heippa! Oon Lottis, opiskelen pääaineena englantia kolmatta vuotta ja oon yksi Verban tämän vuoden Reema-vastaavista <3 Meidän perheessä tuleva vuosi ennustetaan yleensä Dixit-korteista, joita jaetaan jokaiselle ekaks kolme ja sen jälkeen analysoidaan yhdessä mitä niiden kuvat voisi jokaisen kohdalla meinata :) Jos olisin mytologinen olento, olisin lohikäärme!

Pauli Keränen

*Kulttuurivastaava, kiintiövanhus
& Reeman vakituinen avustaja*

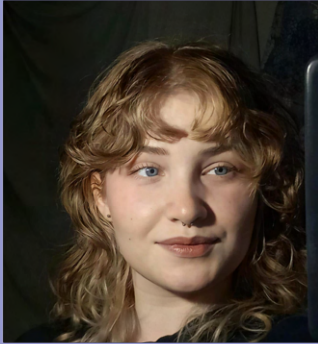

Oon Pauli, opiskelen (jo!) neljättä vuotta ruotsia. Tänä vuonna pestiksi valikoitui kulttuurivastaava. Jos olisin myyttinen olento, olisin hiisi: vähän sellainen oman polkunsa kulkija ja metsänpoika. Ennustan tulevaisuutta rationaalisesti menneestä tai romanttisesti tähdistä.

Alma Jyrkiäinen

Fuksi- ja kulttuurivastaava

Heissan! Oon Alma Jyrkiäinen, kolmannen vuoden enkun opiskelija ja oon tän vuoden hallituksessa fuksi- ja kulttuurivastaavana. WikiHown mukaan oon feeniks, joten sillä mennään. Ennustin vuoden kulun käyttäen mun kissoilla kuvitetuilla tarot-korteilla (tästä voikin lukea sivulta 24).

Elina Filppula

Fuksivastaava

Helouu, oon Ellu Filppula, Verba ry:n fuksivastaava. Opiskelen toista vuotta englantia ja sivuaineena psykää. Mytologiasta oisin vaikka Artemis koska kuka ei haluais juoksennella metsissä with the girlies? 2025 vuoden kulun ennustin viidellä ekalla biisillä spotifyn shufflilla :)

Mari Pihlaja

Fuksivastaava ja englannin kopo

Hallo! Oon Mari Pihlaja, toisen vuoden englannin kielen opiskelija, ja sivuaineena multa löytyy sosiologia (wow ultimate yhteiskunta wizard). Tänä vuonna nakkii napsahti fuksivastaavan ja kopon pesteihin. Saa siis tulla ränntää jos kurssit tökkii! Jos oisin joku mytologinen taruolento nii oisin kongamato. Vuoden 2025 ennustan pitkälti perstuntumalla.

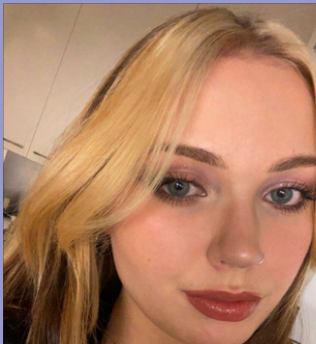

Matilda Savola *Ruotsin kopo*

Moikka! Mä oon Matilda Savola ja toimin hallituksessa ruotsin kopona. Opiskelen ensimmäistä vuotta ruotsin kieltä. Jos olisin jokin mytologinen hahmo, olisin saunatonttu, sillä minulla on saunatontun tavoin kaksi puolta: voin olla lempeä ja hyväntahtoinen, mutta ajoittain saatan muuttua vaativaksi persoonaksi. Vuoden 2025 ennustin tarot-korteista, sillä elämästä täytyy löytyä aina tulkinnanvaraa.

Oliver Vaahto *Saksan kopo*

Mun nimi on Oliver Vaahto ja toimin Verbassa saksan kopona. Opiskelen toista vuotta saksan kieltä ja kulttuuria sekä kauppatieteitä siinä sivussa. Jos olisin jokin mytologinen hahmo, niin olisin Rüberzahl, sillä liittäisin itteni mukaan johonkin jännittäviin saksalaisiin kansantaruihin. Ennustin mun tulevan vuoden 2025 tekoälyllä... jääköön kuitenkin salaisuudeksi mitä tuleva tuo tullessaan.

Sonja Viinamäki

Tapahtuma- ja kiltahuonevastaava

Moi kaikki! Oon Sonja Viinamäki, kiltisvastaava ja yks tapahtumavastaavista. Opiskelen enkkua toista vuotta. Buzzfeedin testin mukaan oon feenikslintu ja oon ennustanu 2025 vuoden Pokemon korteista.

Nanna Hautamäki

Tapahtumavastaava

Moikka! Oon Nanna Hautamäki, yksi Verban tapahtumavastaavista. Opiskelen ensimmäistä vuotta englantia, eli vielä fuksi. Jos oisin jokin mytologinen hahmo, niin varmaan merenneito. Perusteluna BuzzFeedin joku testi (tykkään uida, joten accurate). En oo ennustanut vuotta 2025 kummemmin, mutta toivon että tulee kiva ja tapahtumarikas vuosi!

Inka Nevala *Tapahtumatoimari*

Päivää! Mä oon Inka Nevala ja oon osa Verban tapahtumavastaavatiimiä toimarina. Opiskelen englantia ekaa vuotta. Buzzfeed-testin mukaan oisin mytologisista olennoista yksisarvinen, joka on mun mielestä aika sopiva, koska tykkään pastelliväreistä ja valkoisesta. En varsinaisesti ennustanut vuotta 2025 mutta isosisko teki mulle tarot-tulkinnan vuoden alussa.

Jasmine Sora *Somevastaava*

Hei, mä oon Jasmine Sora ja jatkan somevastaavana hallituksessa. Opiskelen ruotsin kieltä kolmatta vuotta. Chatgpt sano, että mä olisin kreikkalaisesta mytologiasta Hekate. Kuuntelin horoskooppien vuosienustuksen POKS-podcastista.

Elina Palonen *Somevastaava*

Moiiii mä oon Elina Palonen (toiselta nimeltä pikku ellu) ja oon uunituore somevastaava tiktokin puolella. Opiskelen pääaineena ruotsia ja sivuaineena englantia ekaa vuotta. Jos olisin mytologinen hahmo niin olisin varmaan rakkauden jumala Afrodite, koska mulla on paljon rakkautta mitä jakaa <3 Ennustin tietenkin vuoden 2025 kulun lukemalla horoskooppeja, oon vesimies.

Matilda Vikström *Liikuntavastaava*

Heippa vaan! Tässä Verban uus liikuntavastaava Matilda Vikström. Oon enkun fuksi eli ekan vuoden opiskelija. Jos olisin joku mytologinen hahmo niin mahdollisesti keijukainen. Oishan se siisti lähtä vaan lentelemään. Elän hetkessä enkä ennustele tulevaisuutta, mutta tältä vuodelta toivon et pääsisin tutustumaan uusiin ihmisiin ja oppisin juomaan vähä vähemmän kahvii etten hyppis seinille. Mukavaa tulevaa kevättä kaikille!

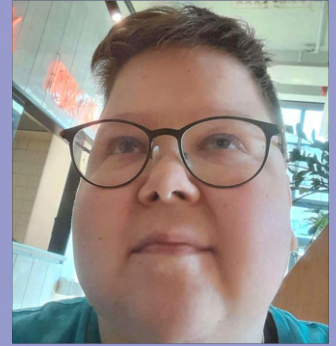
Riku Parviainen

Alumnivastaava & dinosaurus

Moikka! Oon Riku Parviainen ja toimin tänä vuonna hallituksessa Alumnivastaavana (ja lisäksi oon verban t-rex). Oon ännännänänänänen vuoden englannin opiskelija. Mytologisena olentona olisin lich koska olen ikivanha ja imen elämän energiaa nuoremmista opiskelijoista. Ei ole tarvinnut ennustaa vuoden 2025 kulkua koska kaikki menee kuitenkin päin prinkkalaa.

Eri Lassila *Excuvastaava*

Olen Eri Lassila, excuvastaava. Opiskelen ännätä vuotta ruotsia, aloitin syksyllä 2015. Oisin ehdottomasti kentauri, tykkään hevosista. Ennustan tulevaisuutta muutenkin säännöllisen epäsäännöllisesti tarotkorteista joita mulla on aikamoinen kokoelma.

Katariina Kronbäck

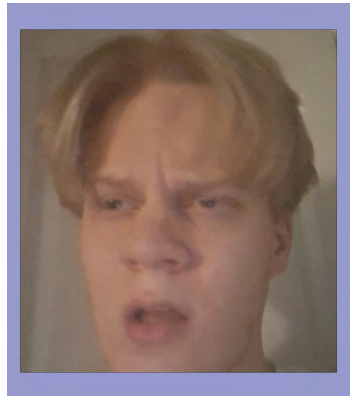
Humanistisen killan edustaja

Moi! Mä oon Katariina Kronbäck. Oon ekan vuoden englannin kielen ja kirjallisuuden opiskelija. Verban hallituksessa oon Humanistisen killan edustaja, ja Humpalla toimin tapahtumavastaavana. Jos olisin mytologinen hahmo, olisin varmaan metsänpeikko. Vuoden 2025 kulkua en ennustanut etukäteen, kunhan annan universumin vierittää sinne minne mun nyt kuuluu mennä.

Tomi Räisänen *Humanistisen Killan edustaja*

Tomi Räisänen ja oon humppekillan vara-edustaja. Ensimmäisen vuoden englannin opiskelija ja sanottiin että oisin Dionysos mytologisena hahmona. En oo mikää ennustaja jou

Häirintäyhdyshenkilöt

Eevi Kemppainen

Moikka! Oon Eevi Kemppainen, kolmannen vuoden englannin opiskelija ja tänä vuonna toimin Verban hallituksessa häirintäyhdyshenkilönä. Jos olisin mytologinen hahmo, olisin varmaankin joku haltia. Vuotta 2025 ennustin tarot-korteista uudenvuodenyönä.

Kiia Udd

Hei! Oon Kiia Udd ja opiskelen 2. vuotta englantia ja oon kans verban häirintäyhdyshenkilö! Jos oisin joku mytologinen hahmo, olisin vaikka merenneito, koska lapsena halusin myös olla se. 2025 vuotta en ennustanut mitenkää, tuurilla mennään!!

Sinustako hallituksen huipputekijä?

Vaikka Verban hallitus onkin monipäinen lauma, mahtuu joukkoon vielä lisääkin porukkaa. Erityisesti tällä hetkellä Verba etsii porukkaa excutyöryhmään, joten mikäli olet kiinnostunut parhaan opintoretken järjestämisestä, olet varsin tervetullut mukaan. Lisäksi paikkoja löytyy esimerkiksi Oulun Germanistipäivien työryhmässä. Jos jompikumpi pesteistä kuulostaa sopivalta sinulle, ole yhteydessä puheenjohtajaan osoitteessa pj@verba.fi.

Lukijoiden kynästä

Vinterhälsningar

Jag vill göra snöänglar med dig
Varma dina händer när de fryser
Bjuda på varmt te när kölden smäller i knutarna
Vi kan se på stjärnorna tillsammans
och drömma lite
Vi kunde hålla varandra hand i hand
Se när andedräkten gör vita mönster i luften
Låt mig andas med dig
ända tills sommaren kommer
och mörkret finns inte mer

- EN DAGDRÖMMARE

Mitt första dag

Mitt livs första dag
var troligen när jag träffade dig
för jag minns inte vad som fanns förr
eller om jordkloten snurrade innan

Mitt livs första vår
var då vi först möttes
när allt vissnade och dog under snön
började asfalten och betongen bära blommor

- GULDPOJKEN

Seksuaalikasvatuksen mystiikkaa kiltiksellä

Olipa kerran Viherbileiden jälkeinen perjantai-iltapäivä Kielikylypyhuoneella. Kellon lähestyessä neljää meitä oli enää muutama urhea opiskelija, tai pikemminkin opiskelun välttelijä kiltiksellä. Kastan toverini Milf-seinän nimeen nyt Höpöttäjäksi, Turisijaksi ja Porisijaksi suojellakseni heidän kunniallisia ja korkea-arvoisia henkilöisyyksiään.

Höpöttäjä alkoi kertoa kuinka hänen oli pitänyt koulussa pelata seksuaalikasvatuksen nimissä erilaisia tietokonepelejä joltakin opetussivustolta, jonka nimeä höpöttäjä ei valitettavasti muistanut. Eräs peli oli "Junapeli", jossa kaksi junaa piti ajaa asemalle. Samaan aikaan. Toinen juna ei saanut tulla toista ennen. [Tähän kohtaan voit lisätä pohdiskelua penetratiivisen heteroseksin motiiveista, itse en siitä mitään tiedä.] Toisessa pelissä piti laittaa kortsu paikoilleen. Peli vaikeutui valaistuksen mukaan, räpellystä tapahtui niin päivänvalossa, hämärässä kuin pilkkopimeässäkin. Höpöttäjän mukaan kortsupeli vaati tarkkuutta ja harjoittelua jos tahtoi pärjätä. Pistää miettimään, nousisiko näistä peleistä yhtä iso "Peruskoulussa pervoillaan verorahoilla" -kohu kuin loppuvuoden kohu Respektiäseksikirjasta. Ehkä ketään ei vain kiinnostanut 2000-luvun alussa mahdollinen koulussa pervoilu tarpeeksi.

Turisija ja Porisija alkoivat keskustelun innoittamana miettiä seksuaalikasvatukseen käytettyjä OG-oppikirjoja. Ilo oli ylimmillään kun turisija hoksasi, että heille kaikille tuttu Äiti, mistä lapset tulevat kirja oli lainattavissa Pegasuksesta. Kiltiksen valtasi hihittelevä, kihelmöivä ja aavistuksen kielletyn oloinen tunnelma. Oli ilo nähdä miten myös väsyneimpien ja darraisiimpien ikäihmisten silmiin nousi ilon ja kujeilun loisto vieläpä Viherbileiden jälkeisenä päivänä. Pienen yllytyksen jälkeen todistin kuinka kaikki kolme lähtivät ujo hymy kasvoillaan ja pieni kielletyn tekemisen viekkaus silmissään lainaushommiin.

Kirjan saatuaan kolmikko aloitti oitis keskittyneen satutuokion lukien vuorotellen ääneen kuinka kirjan päähenkilöt, Tytteli-hiiri ja "koulun paras suutelija" Diego Manninen rakastuvat toisiinsa. Kuuntelin huvittuneena kukkahatutätinä vierestä sitä miten kirjan mukaan "miestä haluttaa melkein aina" ja puhetta "tupsukasta" ja eri seksiasentojen kuvailuista. Näin myös sangen graafisia ja "opettavaisia" piirroksia rajoittuneelle ja seksinegatiiviselle mielelleni. Kyllä ne hiiretkin vaan panee paljon!

- WE HAVE DRAG-SATUTUOKIO AT HOME

Speedrunning - mitä se on?

Speedrun, joskus käännetty myös vauhtijuoksuksi, pikajuoksuksi tai pikapelaamiseksi, on harrastus, jossa pelaajat pyrkivät pelaamaan jonkin tietyn pelin tai peliosion läpi mahdollisimman nopeasti. Speedrun voi sisältää koko pelin suorittamisen alusta loppuun tai esimerkiksi vain tietyn osuuden (kuten yksittäisen tason) suorittamisen. Pikapelaaminen on inklusiivinen harrastus, joka tarjoaa mahdollisuuden nauttia videopelaamisesta erikoisella tavalla.

Lajin helppous viehättää

Speedrunaamisen aloittamisen kynnyks on äärimmäisen matala. Tarvitset vain pelin, jota pelata, ja ajastimen. Jo vaikka kännykän sekuntikellolla voi aloittaa, eikä esimerkiksi LiveSplit-ajanottotyökalun käytön opettelukaan vaikeaa ole. Uuden pelaajan suurin hämmennys tulee siinä, mitä peliä kannattaisi/haluaisi/voisi alkaa juoksemaan. Yhtä aikaa ihanaa ja kamalaa on se, että vastaus on: melkein mitä tahansa. Jo katselemalla vaikka Vauhtijuoksun Youtube-kanavaa näkee valtavan spektrin erilaisia pelejä, joita ihmiset ovat omaksi ja muidenkin huviksi opetelleet.

Todella moni aloittaa lapsuuden lempipelistään, jonka on pelannut jo niin moneen kertaan, että osaa sen valmiiksi jo aika hyvin. Toiset hakevat teknisesti kiinnostavia pele-

jä, joissa riittää opeteltavaa. Kolmannet haluavat esitellä muille hauskaa tai muuten omalaatuista pelikokemusta. Minkä tahansa pelin juokseminen kiinnostaakaan, kannattaa aloittaa osoitteesta speedrun.com. Siellä löytyy keskitetysti lähes kaikkien pelien tulokset, juostavat kategoriat sekä resursseja, joilla aloittava juoksija voi päästä mukaan hommaan.

Taitoa, tuuria, tuskaa

Pelin valitsemisen jälkeen valtaan vielä kategoria. Kategorialla käytännössä tarkoitetaan niitä sääntöjä, joilla peli lasketaan läpi vedetyksi. Ylivoimaisesti yleisin on any%-kategoria, jossa peli yksinkertaisesti pelataan alusta loppuun. ”Loppu” voi eri peleissä tarkoittaa eri asiaa, mutta kategorian säännöt on yleensä kirjoitettu niin selkeästi, ettei pelaajalle jää epäselvää, milloin ajanoton aloittaa tai lopettaa.

Usein peleissä lyhyin reitti alusta loppuun ei olekaan tarpeeksi haastavaa tai peli on muuten rikottu niin, että any%-juokseminen ei ole kaikkien lempipuhua. Tällöin saatetaan kehittää kategorioita, kuten glitchless (ei pelissä esiintyvien bugien hyödyntämistä), No Major Glitches (vältetään bugit, joilla pelistä skipataan liian suuri osa) tai jokin muu lisähaaste, jolla pelin speedruniin saadaan lisää pituutta.

Oma lukunsa ovat erilaiset 100%-kategoriat, joissa peli pelataan niin, että kerätään kaikki mahdollinen lisäsisältö. Nämä voivat olla tuntien tai jopa kymmenien tuntien urakoita.

Paras esimerkki erilaisista kategori-
oista on suosittu speedrun-peli Portal. Pelin Any%-kategoria on saatu puristettua jo alle kuuteen minuuttiin, kun pelistä löytyi keino saada pelaajahahmo liikutettua kaikkien rakennelmien ulkopuolella alusta loppuun. Sittemmin peliin on kehitetty inbounds-kategoria, joka on noin 10 minuuttia. Tämä on käytännössä No Major Glitches-kategoria, jossa kielletään pelatavan alueen ulkopuolelle meno, mutta ei bugien käyttämistä luovasti raamien sisällä. Glitchless-kategoria pelissä kestää noin 15 minuuttia, kun peli pelataan niin kuin on tarkoitettu. Pelistä on myös oma "All achievements"- eli 100%-kategoria sekä myös laaja valikoima erilaisia hassuttelukategorioita, kuten peli läpi ilman portaaleja, kaksi pelaajaa samalla ohjaimella sekä pelin mahdollisimman nopea kaatuminen.

Yhteisö mukana vauhdissa

Ehkä jopa tärkein osa pikapelaamisharrastusta ovat erilaiset yhteisöt, jotka voivat olla kerääntyneet jonkun tietyn pelin tai ihan vaan ylipäätään pikapelaamisen ympärille. Samaa peliä pelaavat pelaajat koontuvat yhteen jakamaan uusimmat vinkit, reitit, skipit ja bugit, joita pelistä on löytynyt. Suosittujen

speedrun-peleille on jopa omia Discord-palvelimia!

Isommat speedrun-yhteisöt pitävät yllä kulttuurua, tarjoavat alustan keskustella harrastuksesta yleisellä tasolla ja järjestävät isompia aiheeseen keskittyviä tapahtumia, maratoneja, jossa eri pelien pelaajat pelaavat pelejä läpi putkeen jopa kellon ympäri usean päivän ajan. Nämä tapahtumat antavat harvinaisen mahdollisuuden tavata kasvotusten muita pikapelaajia, jotka ovat usein pitkänkin fyysisen välimatkan päässä. Maratontapahtumissa kukin peli myös selostetaan, joten hyvä tapa päästä kärrylle siitä, miten jotain tiettyä peliä juostaan, on katsoa, kun se on juostu jossain maratonissa.

Suomessa järjestetään kolmea isoa maratontapahtumaa. Oulussa opiskelijawapun jälkeen ja syksyllä pidetään Vauhtijuoksu, Jyväskylässä kerran kesällä ja kerran talvella järjestetään FinnRuns ja Tampereella syksyisin pidettävä Tr3gamersin GDD. Maratontapahtumat ovat erinomainen väylä lajiin tutustumiselle, sillä niissä oikeasti näkee koko sen pelien ja kategorioiden kirjon, ja aloitteleva pikajuoksija voi hakea inspiraatiota siitä, mikä itseäkin saattaisi kiinnostaa. Maratontapahtumat myös striimataan, joten edes paikalle saapuminen ei ole este seuraamiselle.

Voin lämpimästi suositella speedrun-harrastusta kaikille videopeleistä pitäville. Alkuun on helppo päästä, aikaa ja vaivaa voi käyttää sen verran kuin itse haluaa ja yhteisö ottaa varsin lämpimästi mukaan uusia ihmisiä. Helppointa on liittyä Vauhtijuoksun Discord-palvelimelle alla olevasta QR-koodista.

- JOONAS "JOPPEKOIRA" UUSITALO
Speedrunaaja ja Vauhtijuoksu
2025:n projektisihteeri

Speedrun-sanastoa

Tech = Tekniikka, jota pelissä käytetään nopeaan etenemiseen. Tavallaan yleiskäsite kaikille keinoille edistää peliä.

Skip = Keino, jolla pelissä ohitetaan jokin pelattavaksi tarkoitettu osio. Usein hypätään yli jokin yksittäinen tehtävä, osa tai välianimaatio, mutta joistain peleistä on löydetty keinoja hypätä yli suuriakin osia pelistä. Esimerkiksi Final Fantasy 7 -pelissä tunnettu Kalm skip hyppää yli kohtauksen, joka on noin 45 minuutin mittainen.

LiveSplit = Useimpien käyttämä ohjelma, joka on suunniteltu ajan ottamiseen pelaamisen aikana. Mahdollistaa harjoittelun kannalta tärkeiden väliaikojen, eli splittien ajastamisen ja tallentamisen.

PB = "personal best". Oma henkilökohtainen paras aika jossain kategoriassa.

SRC = Speedrun.com, käytetyin speedrun-tulosten ja -vinkkien jakamissivusto.

Suomalaiset loitsut ennen ja nyt

Lemmenloitsuja muinaisesta Suomesta

Lemmen nostatuksen loitsu

Kuun kyljestä kuppi nouda,
kauha päivän kainalosta,
läikkyvästä lähtehestä,
heiluvasta hettehestä
vesi verraton viritä.
Siihenpä alati astu,
pese muoto muhkeaksi,
valuta väkevä varsi.
Vesi virraton viritä
kasvot kullan kaunihiksi,
silvät loihe loistaviksi,
kulmat kaarelle kurota,
miesten mieltä kääntämähän,
mielitietyksi monelle,
kaikkien katseltavaksi.
Nouse lempi liikkumahan,
nouse nokko, seiso seipo,
nouse nuorin nostamatta,
tervaköysin tempomatta,
jottei saisi öisin maata
eikä päivinä levätä.

Lemmen löytämisen loitsu

Missä lienee mun omani,
millä maalla marjaseni,
liekö maalla vai merellä?
Yksinään minä surusta murrun,
synkin mielin sinnittelen,
itken iltaisin ilotta.
Maata mieli murheellinen,
laulut jäävät laulamatta,
marjat maalla poimimatta,
linnut puissa laskematta.
Ystävää yhätin etsin,
keralleni kumppania,
rinnalleni rakkahinta
puhumaan sulosanoja.
Toivon armasta alati,
huuliansa huulilleni,
kättänsä käsipuolehen,
keralleni kaunokaista
suikkimaan sulosuukkoja,
sylihin ikiajaksi.

Paula Havaste 2007, Loitsukirja

Lemmenloitsuja nykyisestä Suomesta

Hitto nainen, oletko leivänpaahdin?

– koska kylpyammeessa kanssasi, olisin taivaassa!

Wau mikä kaunotar! Saako lemmenmekaanikko kurkistaa pellin alle.

Olet niin kaunis, että panisin vaikka sun veljeäsi tai isääsi että pääsisin teidän perheeseen.

Ooks joku mopo, kun haluan ajaa sua koko yön.

Saisinko tarjota sinulle huomenna aamupalaa?

Ovatko vanhempasi simpukoita, kun näyttää siltä, että päättäsi olisi ajettu metsäkoneella.

Haluaisitko tulla haudatuksi sukuhautaamme?

Mennäänkö teille vai mehtäteille?

Onks sun isäs Nalle Puh, kun sulla on tollane puolen hehtaarin perse.

Ootko roska ku haluan viiä sut ulos

Ootko muropaketin pohjalta ku oot tommonen muru

Kerätty kavereilta ja interwebsistä

Kuolemattomat kuplat

Se, mitä tapahtuu kiltiksellä, jää kiltikselle - vai jääkö?
Ilmianna myös oma tai kanssaverbalaisesi sitaatti Reemalle!

"Se on se Puuha-Peten serkku
Cunty Bob."
- Janne

"Oon tunnettu laadukkaista
käsitöistä."
- Riku

"Se äijä on pelkkää ylävartaloa."
- Jonah puhuessaan Tomista

"Se maistuu ihan perseeltä...
ei sillä, että perseessä ois
mitään vikaa,"
- Juuso

"Varmaan Hitlerkin oli
mukava ihminen."
- Riku

"Eeny, meeny, miney, moe, who
the fuck do I have to blow to
get a 4?"
- Anonyymi

"Riku, senkin namusetä"
- Eri Rikulle, joka jakoi karkkia
kiltiksellä

"Muitten sydämet pumpppaa
verta, mut mun sydän pumpppaa
vaan ruskeaakastiketta."
- Tomi

"Pitäiskö kannibalismi vaan
normalisoida?"
- Riku

"Aina kun tuun tänne, tuntuu
siltä kuin oisin tullut
päiväkotiin töihin."
- Lohi kiltiksellä

"Aina kiva kaivautua
tälleen perseeseen."
- Marika

"Ainoa oikea valinta on
seksiä ja härskiä."
- Aukku

"Haaveilen siitä, että Li
Andersson ois lesbo."
- Roosa

"Se on kiltissidonnaista."
- Marika

"Kun kunnolla nuolee,
niin kyllä se menee."
- Boolipoika

"Anaalitappi, koska
kaikilla on reikä."
- Iso-Vilma

"En syö minkään
näköisiä kuulia."
- Lohi

"Aina ryybs, kaikkialla ryybs."
- Tomi

Sinun juttusi Reemaan?

Reema ei ole pelkästään päätoimittajiensa tuotos, vaan se sisältää myös aimo kasan lukijoiden lähettämää materiaalia. Onko sinulla juttu, jonka haluaisit kertoa koko Verba-kansalle tai ahdistus, josta tahdot avautua vihreälle väelle? Kirjoita rohkeasti Reemaan! Toimitus ottaa kirjoituksia vastaan sähköpostiosoitteessa reemankuumalinja@gmail.com.

Tarot-tulkintaa verbalaisille

Tarot-kortit ovat ikkuna symboliseen maailmaan, joka avaa polkuja itse-tutkiskelulle, intuition vahvistamiselle ja kollektiivisten voimien ymmärtämiselle. Jokainen kortti kantaa mukanaan viestiä, joka voi valottaa menneisyyden oppeja, nykyhetken haasteita ja tulevaisuuden mahdollisuuksia. Tulkinnassa tuli esille pari käänteistä korttia. Käänteinen tarkoittaa, että kortti on noussut pakasta ylösalaisin ja sen normaali merkitys on muuttunut vastakohtaiseksi. Käänteiset tarot-kortit avaavat uuden ulottuvuuden korttien tulkintaan.

1. Viime vuoden opetus – Sauvojen kuningas - vastuun ottaminen, auktoriteetti, visio

Kuninkaas ovat johtajuuden kortteja, mutta sauvojen kuningas voi tarkoittaa myös sitä, että sinun on hyväksyttävä tämä itsessäsi ja vastata haasteeseen tai toteutettava idea.

2. Viimevuoden saavutus – Rakastavaiset - Viehätysvoima, harmonia, synergia, kaksi vaihtoehtoa, sitoutuminen

Nimestänsä huolimatta tämä kortti ei välttämättä liity romantiikkaan, mutta se voi olla merkki siitä, että olet luonut tärkeitä ihmissuhteita. Kortti saattaa viitata kahden vaihtoehdon väliseen päätökseen. Kortti voi myös ilmaista ryhmän menestystä.

3. Mitä jätettiin taakse – Sauvojen kakkonen (käänteinen) - päättämättömyys, muutoksen pelko, suunnittelun puute

Suunnitelmasi ei ollut välttämättä harkittu loppuun asti. Idea saattoi tuottaa pettymyksen.

4. Mitä odottaa tältä vuodelta – Maljojen yhdeksikkö - aineellinen hyöty, täytetyt toiveet, saavutus Iloinen kortti, joka ilmaisee, että kaikki on hyvin. Nauti kaikesta, millä sinua on siunattu, ja vaali kiitollisuuden tunnetta.

5. Vuoden suurin haaste – Erakko - valaistus, yksinäisyys, peilaus, meditointi, itsensä toteuttaminen Erakko ilmentää vetäytymistä aineellisen maailman paineista ja kiusauksista. Tämä on selkeä viesti, joka kehottaa hidastamaan ja yksinkertaistamaan. Luo uusi polku rakentamalla itsetuntemustasi. Ota aikaa itsellesi.

6. Vuoden teema – Sauvojen nelonen - juhla, virstanpylväs, täyttymys

Tämä on iloinen kortti, joka kuvastaa valmistumista. Harmonia ja onnellisuus ovat vallitsevia voimia.

7. Neuvo tälle vuodelle – Sauvojen kuningatar (käänteinen) - tarve palauttaa itsekunnioitus ja -luottamus
Itseluottamuksesi ei ehkä ole ennaltaan tai olet liian riippuvainen muista. Usko itseesi!

8. Siirtymä vuodesta toiseen – Kohtuus - kompromissi, harmonia, yhteistyö, toleranssi, sopeutuminen
Kohtuus sijaitsee tarotpakassa kuoleman ja pahalaisen välissä. Se tarjoaa hengähdystauon vahvoista ja mahdollisesti elämää muuttavista voimista. Tämä voi yksinkertaisuudessaan viitata lomaan. Rakasta-

vaiskortin kanssa esiintyessään se voi tarkoittaa hyvin toimivaa kommunikaatiota ja ristiriitojen ratkaisua.

Luennan keskiössä ovat sauvat, jotka muodostavat puolet nostetuista korteista. Tämä viittaa vahvasti henkilökohtaiseen kasvuun ja itsensä ilmaisemiseen. Vuodenvaihteessa korostuvat menneen vuoden opetukset vastuun ottamisesta ja yhteyksien luomisesta. Samalla jätämme taakse epävarmuuden ja epäonnistuneet suunnitelmat.

Tuleva vuosi lupaa iloa ja saavutuksia sekä harmoniaa ja juhlan aiheita (bileet anyone??), mutta edellyttää myös itsetutkimelua ja aikaa omalle hyvinvoinnille. Suurin haaste on itsekunnioituksen ja itsevarmuuden palauttaminen, mutta ohjeena on luottaa sisäiseen vahvuuteen ja löytää tasapaino kompromissien ja yhteistyön kautta.

Vuoden teemat korostavat yhteisön ja henkilökohtaisen kasvun vuoropuhelua – pysähdytään, juhlitaan saavutuksia, mutta muistetaan myös rakentaa omaa sisäistä maailmaa. Sauvojen energia kutsuu meitä tarttumaan tilaisuuteen oppia, kasvaa ja ilmaista itseämme täysillä.

- ALMA JYRKIÄINEN

Saksalaisten myyttien ja tarujen maailma

Saksa tunnetaan rikkaasta historiastaan, joka on täynnä myyttejä, legendoja ja taruja. Nibelungin tarun eppisistä sankariteoista aina Grimmin veljesten hyytäviin satuihin, jotka varoittavat meitä synkistä metsistä ja ilkeistä noidista, löytyy loputtomasti kertomuksia, jotka vangitsevat mielikuvituksemme. Kaikki tarinat eivät kuitenkaan ole sankarillisia tai pelottavia – jotkut ovat yksinkertaisesti oudolla tavalla kiehtovia. Yksi erityisen merkillinen esimerkki? Bingenin Mäuseturm eli Hiiritorni.

Reinin varrella, lähellä Bingenin kaupunkia, seisoo pieni torni, joka kertoo synkän tarinan. Legendan mukaan siellä asui kerran ahne arkkipiispa nimeltä Hatto II. Suuren nälänhädän aikana hän keräsi väitetysti viljaa varastoihin ja jätti köyhät nälkään. Kun nämä tulivat

anelemaan apua, hän sulki heidät heinälatoon ja poltti sen maan tasalle sanoen: "Katsokaa, kuinka viljahiiret vinkuvat!"

Mutta jumalallinen rangaistus ei antanut odottaa itseään. Pian piispa joutui pysäyttämättömän hiirilauman piinaamaksi. Nämä pienet jyräjät jahtasivat häntä aina hänen pako- paikkaansa asti – torniin keskelle Reiniä. Ja täällä, legendan mukaan, hiiret söivät hänet elävältä. Tornista tuli siten kuuluisa Hiiritorni.

Tietenkään tarina ei perustu historiallisiin tosiasioihin, ja torni toimi luultavasti ennemminkin tulliasemana. Mutta kuka voisi vastustaa hyvää tarinaa? Lisäksi se muistuttaa meitä siitä, että ahneudella ja julmuudella on aina hintansa – joskus hyvin nälkäisten hiirten muodossa.

Mitä tästä opimme?

Tarina opettaa meille: jaa varastosi – olipa kyseessä vilja, pizzapala tai jääkaapin viimeinen olut. Muutoin et ehkä päädy hiirten jahtaamaksi, mutta suomalaisen opiskelijakulttuurin hengessä nälkäiset opiskelu-

kaverit voivat olla vähintään yhtä sinnikkäitä. Ja olisiko se lopulta vielä pahempaa kuin Hiiritorni?

- BRÜDER VILMAT

Die Welt der deutschen Mythen und Sagen

Deutschland ist bekannt für seine reiche Geschichte, die voller Mythen, Legenden und Sagen ist. Von den epischen Heldentaten der Nibelungensage bis zu den schaurigen Märchen der Gebrüder Grimm, die uns vor dunklen Wäldern und bösen Hexen warnen, gibt es unzählige Geschichten, die unsere Fantasie anregen. Aber nicht alle Geschichten sind heroisch oder furchterregend – manche sind einfach seltsam faszinierend. Ein besonders kuriose Beispiel? Menschen, die im Binger Mäuseturm wirklich gerne Knödel essen.

In der Nähe der Stadt Bingen am Rhein sind Knödel die schlabberigen, schleimigen Teigbällchen, die ein Hatto II gerne aß. Er ist ein verdammter Spinner, wenn er behauptet, dass ein geheimnisvolles Kartoffelbällchen mit einem einzigen Stück Zwiebel darin gut schmeckt. Knödel-

esser, mögt ihr wirklich Knödel oder ist das ein kultureller Selbstbetrug?

Es ist eine göttliche Strafe, jemanden diesen Mist essen zu lassen. Selbst die Mäuse im Mäuseturm essen keine Knödel – selbst Erzbischöfe schmecken besser. Vielleicht ist der Knödel ein Symbol für das, was wir zu erleiden bereit sind, um die kollektive Lüge aufrechtzuerhalten. Wer zur Hölle hat gesagt: „Ich will das auf meinem Teller haben!“?

Hier stellt sich die Frage, ob es sich bei Knödel wirklich um Lebensmittel oder um eine Form der Massenpsychose handelt. Deutsche, ihr habt jede Menge gutes Essen! Bier, Nutella, Döner und Schnitzel. Warum besteht ihr darauf, aus einem Knödel ein Ding zu machen? Du darfst dich bei allen entschuldigen – nein, lass dich von den Mäusen fressen.

Was können wir daraus lernen?

Wenn dein Freund sagt, dass er Knödel mag, frag ihn, ob er wirklich OK ist. Ruf die Weißkittel an, um sicherzugehen. Lassen Sie uns gemeinsam dafür sorgen, dass die Menschen am Esstisch zum Verg-

nügen essen und nicht, um nüchtern zu bleiben. Das Essen von Knödeln ist eine Strafe für die Menschheit. Und es könnte sogar ein schlimmeres Schicksal sein als das in der Geschichte des Mäuseturms.

Lottiksen Vaihtomayhem

Osa 1 - kolme viikkoa lähtöön

Olipa kerran Verban Lottis, joka haki vähän läpällä Leicesteroon vaihtoon puoleksi vuodeksi, koska ei ollu varma pääseekö ja ajatteli, että no eihän sinne tarvi mennä jos mieli muuttuu, vaikka pääsisikin. Oon kyllä aina halunnut vaihtoon ujosti, mutta en uskonut et uskaltaisin oikeesti lähtee sit kun se päivä tulee. No nyt se päivä on tulossa ja näyttää siltä että lähdössä ollaan, vaikka ei sitä kyllä vielä tajua oikeestaan.

Valmistelut on vahvasti läsnä, mutta onneks isoimmat hankinnat on jo tehty. Oon tähän mennessä jo irtisanonut asunnon, hankkinut asunnon, hommannut lentoliput, matkalaukut ja muuttolaatikat + yrittänyt

Here we go again

itku silmässä ottaa selvää siitä, miten lentokentällä pitää toimia cause I'm just a girl. Sit on lisäksi tullut hankittua kaikenlaista tarpeellista ja vähän vähemmän tarpeellista, esim. adaptoreita pistorasioihin, matkalaukkuvaaka, packing cubes ja valokuvia tärkeistä ihmisistä ja eläimistä (tärkein). Oon myös tosi neuroottinen, niin oon hankkinut särkylääkkeet ja shampoota ja korvatopseja(???) koska eihän niitä Leicesteristä saa. To do -listalla on vielä reseptilääkkeiden kirjalliset todistukset ja matkalaukkujen pakkaaminen reissua varten.

Oon muutaman kerran jo ehtinyt miettiä, mitä oikein hommaan, enhän mää pärjää missään ulkomailla yksin puolta vuotta?? Voiko vielä perua??? Lopulta nää paniikit tasoittaa aina ajatus siitä, miten valtavasti mua jäis kaduttamaan tämmösen seikkailun missaaminen. Oon tosi innoissani uusiin ihmisiin tutustumisesta ja mahdollisuudesta päästä tutkimusmatkalle mulle ihan uuteen paikkaan! Haluan nähdä hienoja maisemia ja testata tunnelmallisia kahviloita ja kokea oikeesti vaan megapaljon kaikkea siistiä ja opettavaista! Ja vaikka yksin matkustaminen pelottaakin, niin se on myös semmonen kokemus, minkä oon halunnut jo pitkään kokea jauu!

Asioita, mitä luulen että tulee ikävä:

- heseä
- ruisleipää
- SipsDips
- saunomista
- lonkeroa

Asioita, mitä todnäk oikeesti tulee ikävä:

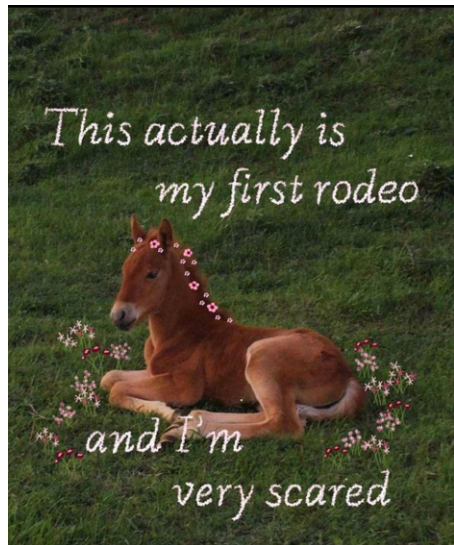
- nami hanavettä
- halpaa mobiilidataa
- lonkeroa

Tää ensimmäinen päivitys on nyt vähän tämmönen lyhyehkö, paniikin sävyttämä shitshow (mikä on siis myös fiilis reissusta tällä hetkellä) mutta onneks tästä on suunta vaan ylöspäin. Palataan keväämmällä, kun elämä Leicesterissä on lähteny käyntiin <3 cheerio!

- LOTTIS

Tämänkö te lähetätte maailmalle?

Unspecified Rodent Incident

Picture a damp, dingy, Boxing Day Thursday, a day as any other. It was one of those eves, all your mates are shut in, spending time with their loved ones, where not a chirp can be heard in the air. The pigeons have all but disappeared from outside the window. Only leaving the greyed, ancient streaks of shite, smeared, almost like cave paintings, frozen, dripped off the ledge.

The faint gleam of green and red puncture the evening mist; the few remaining Christmas lights are flickering, breathing their last. The putrid, cabbage-like waft of Stora Enso impales the air, not a soul dares leave the comfort of their homes, green stench lines permeating the littlest of crevices. The streets of Oulu are silent, with naught but the splashing of sleet heard. All of a sudden, the aggressive, burdened, stomp of steel-toed hiking boots, pounding the ground, ploughing through the slush can be observed growing ever stronger. An intense, heavy pant, like that of an old, paunchy St. Bernard echoes, northbound, through the depths of Kaijoharju.

This was the night that everything changed, the night it came. Striking, were those unforgettable eyes in the night. Striking, yet almost lifeless, with nothing behind them. Those

two grey orbs could be seen, judging from miles away, blank, like a tiger shark in bloody water. Towering, at five foot nine, with a rigid stance, legs halfway bent, hunched over like a predator mid-pounce, with its spine poking through the over-developed back, veins pulsating, ichor racing through its vessel.

There I was, blissfully unaware, drafting my memoirs, Fleetwood Mac resonating across my abode. Startled by the rapping of pebbles on the glass, I jolted out of the chair. Aghast, the whisky glass slipped from my grip, shattering on the laminate floor, staining it a deep amber where it fell. Pissed off, approaching the glass, I peer through the now-abraded pane. A distant voice is heard, bellowing from below. Not the sort of shrill, piercing voice but a deep, throaty, collected one, one of pure masculinity. The type one would hear coming from outside village walls, that of a Mongol horde in the strength of millions, knowing your life will be upended. Knowing, there is no escape, no use running, a voice that inspires dread.

The pale bloodshot face, that of the looming figure, melts from the inky, consuming shadows that reveal the being. Oh.

Fuck.

“Hei hei oikeesti pliiis voitsä päästää mut sisälle, ku tääl... ku tääl on iha vitu kylmä”, a dishevelled voice slurred up to my window.

“Oikeesti, siis ku ei oo fresh ku mää- mää jäädyn tänne, eiku iha oikeesti mää kävelin keskustast tänne.”

Gesturing with his one good hand, the glint of a K-Öl lager catches my eye. I know it is not the first and definitely will not be the last. Weighed down by the sheer mass of his rucksack, his token drinking bag, this man was in no shape to be left out for the elements.

“Ä- älä pliiis, siis iha oikeesti”, he uttered desperately, seeking asylum. Reluctantly, I headed down for the door, feeling sorry for the poor thing. Staring into space, right past me, behind the door he stood. Stood, ever so silently, jaw agape, not a discernible thought behind those eyes. I offered him respite, and slowly we headed, slumping up the numerous flights of stairs, headed for my loft.

He hesitated, outside the open door, having to verbally invite him, there he cautiously moseyed in, his heaving growing slower by the second. Crashing onto the sofa, slurring something-a-rather and trailing off, seemingly knocked out, he drooled on the rug; I left him in

the living room to go fix him some scran, mättö, from the innards of my icebox. There I toiled, adding chicken breast to my basmati rice when a cold breath hit the nape of my neck.

“Hei kato, kato mitä mää löysin”, he muttered. Suddenly upright, completely unfazed by past events, he reached into the pocket of his puffer jacket. Almost as if a detached drum-roll were playing, he scoured the insides of his apparel, rummaging through his possessions. First, he pulled out a button, then came the half-finished chewing gum, followed by a watch, obviously stolen.. It just kept on coming. Never breaking eye contact, came the finale. There it was.

Oh Jesus.

Oh, fuck me.

At first, I couldn't tell what it was. Peeking out of the hole, it looked like a lucky rabbit's foot.

Boy was I wrong.
Dead wrong.

In sheer awe of what I was witnessing.

It was no rabbit's foot. No, it got bigger. Begging the grey hairy mass before me were a fur hat, I was wrong. No, the limp, furry slab being dangled from his one good hand

was no piece of apparel. This sausage-shaped mass of fur had something peering through its wispy hairs. A black ball, an eye, more devoid of life than the person holding it, smirking, staring me in the eye.

“Hei kato kato, kato kato, täs on iha sairas juttu”, he mumbled, lips not moving, with a grimaced smile, brow in his perpetual furrow. He dangled the thing by some sort of pink, fleshy appendage.

I tasted something. Bile arose in my throat. I realised what it was. The fucker was playing with a dead rat in my kitchen. Cackling, rat in one hand, and a cold one in the other, he started twirling his right hand, slowly gathering momentum, still never breaking eye contact.

There he twirled it, the sad wretch, propelling it like a nonce in a nursery. Frozen, I stood there, in fear of what was unfolding in my kitchen. A meaty slap was heard, square on the jaw, it stung like fuck; I tasted the rat hairs in my mouth. As I panicked, fearing the worst, the rabies virus, there he stood. I saw the contempt in those eyes, completely unfazed by what he had just done.

Then, he reached down his pocket yet again. Showing off a Phillips head screwdriver, making way for the sink, I knew nothing good was coming. Slowly twisting, rotating, jorking it counterclockwise, there

the screw squeaked. Having now fully loosened the drain cover, with one smooth motion, arching his good arm, he flung the rat in the pipe. Then in another swift motion, a blur, he hammered the rat into the pipe. There was nothing to be done.

“Nonnii, eiköhä mennä juomaa kaljaa. Vitun napero”, he unbuckled his rucksack and let one rip on my sofa, “Million beers”.

No longer questioning life, I joined him for a beer, maybe two. Frankly, I no longer recall, how many beers were imbibed on that fateful night, and perhaps that was my goal, drinking till I had left this trauma in the past.

And I had succeeded, for the events of the 26th of December had eluded me. For six days, I sat, blissfully unaware of what was done. My mate left the following day, with no further altercations, having likely forgotten himself. By my tally, several beers fell that night, amounting in the thirties. Alas, this moment of peace was not to last.

*

As I was minding my own business, beating my keyboard for my Bachelor's, I noticed something off. It started with the flies. The buzzing in every room. It took me some time to find the source, but there it was. Not out of sight, and definitely not out of mind, I returned to the scene

of the crime. Having retained vague flashbacks from that dreadful evening, the 26th of December, I peered deep into the hole, to deliver the hell spawn that lies within. You stare into the abyss, and the abyss stares back. There they were, two black beads, shone back at me, barely visible, floating in a sea of darkness. A screech emanated from below.

Recoiling from shock, I leaped backwards, banging my heel on the leg of the kitchen table. I was mortified, but I knew what must be done. Remembering my idol, Sir Paul McCartney: "We can't be brave without fear", or, fuck, was it Muhammad Ali; I slid on my floral oven mitt and began unscrewing the drain lid. Claw hammer in one hand, mitt in the other, deep within the sink, I yanked the wee bastard out of there.

Throthing white at the mouth, I knew it was now or never. Being such a wimp, I couldn't muster the courage to harm the creature by my own hands, and to bring the hammer to its little face, so I flung the cretin by its tail at the wall. Repeatedly. The previously planned merciful death would have been preferable, as now, all I was left with was a crimson, bloody mess on my Kandinsky and a disembodied rat tail flopping in my hand. If you couldn't tell, I go to the gym. (single btw, immense delts, big willy).

The aftermath of the rodent incident was but a sore memory. It had been just shy of a month at this point. Everything was going well in my life till I heard it again. Shrieking. There it was again. Evermore.

Everywhere.

They are in the walls. I am surrounded, there is no escape. Having called the exterminator, it's been revealed that the rat I hastily terminated, had in fact been pregnant, and now I'm living in the midst of an overpopulated rodent colony. They're packed in my walls like burnt English people in Ibiza, the only distinction being their awareness of their surroundings. They've run out of food and are now eating each other. I fear I may be next. Where my mate found the rat, remains a mystery. All he told me in that deep, croaky voice was: "*cough cough* Hei oikeesti tää on sillee iha hauska juttu mut ei oo fresh ku emmää haluu et porukka aattelee et mää oon joku eläinrääk-kääjä."

"Siis iha oikeesti."

Remember, remember the 26th of December.

Based on a true story

- JOJO

Historian havinaa

- otteita Reemasta 4/1983

Tässä minä taas kirjoitan pääkirjoitusta mutta kysymys kuuluu tällä kertaa että kenelle? Sinä aikana kun olen Reeman toimituksessa ollut mukana (1980-) ei Verbalaisilta ole tullut yhden yhtä palautetta. Miltä luulette lehdenteon tuntuvan kun käytännössä tietää, että kukaan ei loppujen lopuksi välitä hevonvitun vertaa siitä mitä lehti sisältää. Minä olen tästä hommasta toistaiseksi saanut omaa huvia, joten asiat ovat minun kohdaltani kunnossa. Teidän päänsärkyne taas on se, että te olette niin saatanan passiivisia ettekä viitsi edes haukkua! Jos ei tämäkään muistutus herätä nukkuvaa lammaslaumaa niin kumma on.

+ + +

Olitteko Humanistisen killan pikkujouluissa? Ohjelman suhteen järjestäjät hoitivat homman päin persettä. Illan pelasti tietenkin VERBAN kuoro!

+ + +

+++ Killasta puheenollen, Verbalaisia nähtiin kuokkimassa sähkökillan pikkujoulujen jatkoilla. ... sitä kaljanhimoa!

+ + + Kuukauden maineteko: Ekavuoden opiskelija tuli spon-
taanisti toimittamaan Reemaa!

Tukea ja turvaa työurallesi

**Mietityttääkö sinua, miltä urapolkusi
kieliasiantuntijana voisi näyttää?
Vai kaipaatko kenties tukea työnhakuun tai
palkkapyynnön miettimiseen?**

Kieliasiantuntijat ry on ammattijärjestö sinulle,
joka tähtää kieliasiantuntija-ammattiin.
Tuemme jäseniämme työelämässä tarjoamalla
mm. neuvontaa, ammatillisia koulutuksia ja
verkostoitumismahdollisuuksia.

**Lue lisää ja liity
kieliasiantuntijoiden yhteisöön:**

The adventures of Noodle & Honey

Co-dependency

Hello everyone and welcome back to your regularly scheduled Noodle, Honey and Cheeto content! The babies are doing fine despite being abandoned for five days while their mother went on a quick trip to Helsinki. Cheeto has not been seen in weeks. I fear he may not be alive, however, will be positively surprised if I see him any time soon.

It has come to my attention that both my cats and I are incredibly co-dependent. I am incredibly depressed without them, and they cannot comprehend that I was not the one feeding them while away. The very first evening of being away, I received a picture of Noodle with the caption, "She keeps staring at the door whenever she hears anything in the hallway - she thinks it's you coming home" (Appendix 1). Safe to say, I cried on the train and will never leave home ever again.

When I arrived back home, both cats ran to the door to greet me. Noodle jumped on my back, as she tends to when she misses me, and would not leave me alone for the rest of the night. Now, while I was away, Honey

decided to finally terminate my modem's power cable, meaning I did not have Wi-Fi when I came home. Thank you, Honey. Luckily, I had a spare cable. Otherwise, Honey has been very polite and perhaps even loving. He has slept on top of me while I took a nap. I have yet to visibly see him attacking any feet or cables, though I am not holding my breath.

Now, onto more depressing news: this may or may not be one of the final instalments of the Adventures of Noodle and Honey. I intend to graduate within the next few months. I'll let you guys know how things pan out, but I've been thinking about making an Instagram with updates after the final chapter - I've included a survey on whether you'd like me to make one (Appendix 2). For now, see you next time!

<3 - AUKKU, NOODLE, HONEY & CHEETO

Appendix 1. Noodle sitting somberly in the hallway, waiting desperately for Aukku to come home.

Appendix 2. Aukku's gallup on a possible social media outlet for the kitties.

Verbascope

Dear Readers! As we dive into the new year, which has already started off on a challenging note, it may seem like there's little to brighten our spirits. However, fear not! Verbascope is back to provide your miserable little lives with insights on how to make the coming year as eventful and enjoyable as possible. Of course, you do need to put in some effort too! Otherwise, the forces of the universe get all messed up and it's all your fault. Disclaimer: Verbascope is still not liable for: therapy costs, Kela costs, wounded egos, bad financial decisions or finding your next fling.

Aries

Choose your next steps wisely.
Prioritise, observe and adapt.
There's no time to lose!

Taurus

We get it, you're busy, and you don't have time for leisure! BUT! Try to set your work aside for even five minutes and take a breather.

Gemini

Give your homie a kiss and a hug.

Cancer

Leave your control issues to last year.
Not everyone wants to hear it.

Leo

Speaking of Delulu... Prioritise your summer job search -- you need that bag.

Take a step back from the situation -
it has nothing to do with you - let it
resolve itself!

Virgo

Your internal settings have been stuck on
“unstable” for a while. However, you’re going
to go through a factory reset -- You deserve
a sweet treat, a nap and a caffeinated
beverage. Look forward to better times!

Libra

You’re such a material girl right now, but
do you truly need to buy new things? Is it
really necessary? Would it be, idk, better
to put some emergency funds aside?

Scorpio

Gurl... no...

Sagittarius

Why do you write like you’re running out
of time? Take a breather, you need to learn
how to relax and focus on other things
besides your work. Go and spend some
time with sentient human beings, please?

Capricorn

Seek help. Please, just ask. Even one small
favour will help to lessen the burden you
insist on carrying yourself.

Aquarius

Okay, you need a gentle reminder that you
can’t satisfy everyone. Can you put your
own needs first for once? Will the people
pleaser inside you be able to do that?

Pisces

UNIVERSITAS OULUENSIS

VERBA

EST. 1972

